

## **Audiowstęp do spektaklu „Ulisses”**

**Tekst: Bartłomiej Banaś**

**Konsultacja: Dawid Górny**

### **Opis spektaklu**

W spektaklu bohaterowie głównie spacerują po scenie. Wiele sytuacji dzieje się symultanicznie. Czasami audiodeskrypcja będzie wyprzedzała akcję na scenie.

### **Scenografia**

#### **Przestrzeń sceniczna i elementy scenografii**

Scenografia jest minimalistyczna, surowa. W niektórych momentach można odnieść wrażenie bałaganu. Przeważające kolory to niebieski i biały. Spektakl jest mroczny. Zazwyczaj delikatne, stłumione światło oświetla niewielką część sceny. Duża część przedstawienia odbywa się w półmroku. Powstają wtedy tajemnicze cienie. Scena znajduje się na wysokości jednego metra. Prawie cała scena jest dodatkowo na podwyższeniu. Podwyższenie stanowi kwadrat o boku dwunastu metrów. Ma ono wysokość około trzydzieści cm. Z przodu pozostaje niższa część sceny. Jest ona szeroka na dwa metry. Podwyższenie zawiera obrotową platformę na środku. Jest ona w kolorze jasnoniebieskim, ma dziewięć metrów średnicy.

Scena pokryta jest gumową wykładziną. Jest w trzech kolorach: granatowym, jasno niebieskim i turkusowym, czyli niebieskim z odcieniem zielonego. Kolory wykładziny oddzielone są dwoma taśmami przecinającymi scenę poza platformą obrotową. Biegają one po skosie od lewej do prawej z głębi sceny w naszą stronę. Dookoła podwyższenia znajduje się dziewięć kwadratowych reflektorów, które oświetlają scenografię od dołu sceny. Czasami świecą wszystkie na raz, czasami pojedynczo. Krawędzie podwyższenia oznaczone są taśmą ostrzegawczą. Jest ona w żółte i czarne ukośne pasy.

Za platformą, na krawędzi podwyższenia, stoi srebrna, połyskliwa ściana. Jest szerokości obrotowej platformy. Ma wysokość około metr siedemdziesiąt. Gdy aktorzy stoją za ścianą, wtedy wystają tylko ich głowy. Za ścianą znajduje się czarna kotara. Z przodu po lewej znajduje się okrągła lampa na postumencie o wysokości jednego metra. Po prawej siedzi manekin na białym taborecie. Jest jasnoróżowy, nagi, jest

wielkości przeciętnego człowieka. Między nogami trzyma białą laskę. Opiera na niej lewą dłoń. Sprawia wrażenie zamyślnego.

Na obrotowej platformie stoją przedmioty. Wszystkie mają przymocowane kółka. Na środku znajduje się kamienny, lekko okopcony kominek. Jest wysoki na dwa i pół metra, szeroki na dwa metry. Przykryty jest drewnianą półką w kolorze brązowym. W kominku znajdują się gałęzie ułożone w stos. Stos czasem sprawia wrażenie jakby płonął. Pod kominkiem stoi drewniany, pleciony kosz na drewno. Na kominku rozwieszone są zabawkowe wędki dla kota z piór. Przed kominkiem stoi drewniana szafa. Jest brązowa, dwudrzwiowa, lekko zniszczona, ma dwa metry wysokości. Na obu drzwiach od strony wewnętrznej znajdują się lustra. W pierwszym akcie kominek i szafa dzielą platformę na dwie połowy. Po prawej stronie mamy salę szpitalną, po lewej mieszkanie.

Czasami przestrzeń ta jest traktowana jako całość, aktorzy przechodzą przez nią nie zwracając uwagi na to, czy są w danym momencie w szpitalu, czy w mieszkaniu. W sali szpitalnej znajduje się nowoczesne łóżko szpitalne z podkolannikiem ginekologicznym, czyli z podporą na nogi. Stelaż jest w kolorze białym, materac w kolorze granatowym. Łóżko nakryte jest białym prześcieradłem. W tej części znajduje się także kanapa. Jest gumowa, w kształcie spłaszczonego walca z wycięciem na siedzisko. Jest szaro biała z granatowym siedziskiem i oparciem. W sali jest także metalowy biały taboret na dwóch zgiętych nóżkach z granatowym siedziskiem oraz wózek z przeźroczystą gondolką dla niemowlaka na cienkich metalowych nóżkach o wysokości półtora metra. Na srebrnej ścianie wisi telefon stacjonarny w kolorze białym.

W drugiej części drugiego aktu wyposażenie szpitala znika. W mieszkaniu oprócz szafy i kominka znajdują się: biała umywalka turystyczna po lewej stronie pod srebrną ścianą, szary drapak wysoki na półtorej metra, drewniany stolik w kolorze ciemnobrązowym. Na stoliku nakrytym białym obrusem znajdują się rozrzucone listy, świeca, złoty imbryczek do herbaty, złote filiżanki, brązowa puszka po kakao. Stolik ten pełni także funkcję biurka. Ma szufladę wypełnioną listami. W pokoju znajdują się również: drewniane brązowe krzesło, brązowy taboret z dekoracyjnie zakrzywionymi nóżkami, z białym, tapicerowanym siedziskiem, biały taboret, na którym stoją dwa głośniczki w żółtej obudowie. Na scenie pojawia się łóżko. Łóżko ma dwa metry długości, około metr szerokości. Jest zniszczone, ma metalowy stelaż w kolorze złotym, czarny materac. Na łóżku leżą: dwie białe poduszki, biała kołdra i złoty koc. W

drugiej części spektaklu pościel jest czarna przed podwyższeniem z przodu sceny na środku rozsypane jest sypkie, granatowe tworzywo przypominające żużel. Tworzy pas o długości około pięć metrów i szerokości około metr. Wzdłuż pasa leży w pierwszym akcie drewniany kij, w drugim znika. Po lewej stronie bokiem do nas stoi czarne pianino. Przed pianinem czarny stołeczek.

### **Dodatkowe elementy i efekty sceniczne**

Czasem w trakcie spektaklu z góry zjeżdża prostokątny ekran. Jest biały, z czarną ramą. Ma około trzy metry szerokości i dwa metry wysokości. Wyświetlane na nim są filmy, animacje oraz transmitowane są wydarzenia na scenie. Początek spektaklu odbywa się przed niebieską kotarą, która zawisa przed obrotową platformą. W pewnym momencie spektaklu przed platformą pojawia się także biała kotara.

### **Opis postaci i kostiumów**

#### **Wprowadzenie do opisu postaci**

Wszyscy aktorzy i aktorki mają szczupłe sylwetki. Mają od 170 do 180 cm wzrostu. Mają od około 30 do 40 lat. Tylko Lidia Bogaczówna ma 68 lat.

#### **Karol Kubasiewicz**

Jako Dedalus. Ma zmierzwione, krótkie czarne włosy, dwudniowy zarost, czarny podkoszulek z długim rękawem, na podkoszulku kilka białych kresek. Są pionowe i poziome, przecinają się. Nosi długie, luźne spodnie i granatowe adidas. W niektórych scenach ma założoną grubą kurtkę. Jest czarna, puchowa. W jednej scenie występuje bez koszulki, w żółtej kamizelce odblaskowej, roboczych spodniach. Są szerokie, z kieszeniami, mają podwinięte nogawki.

#### **Krzysztof Zarzecki**

Jako Leopold Bloom (Blum). Ma krótkie czarne włosy. Na początku nosi szary T-shirt, długie luźne niebieskie spodnie, białe stopy. Przez większą część spektaklu ma czarny podkoszulek, czarną marynarkę, czarne spodnie garniturowe. Czarne buty. Garnitur jest za duży.

#### **Martyna Krzysztofik**

Jako Molly Bloom (Blum). Ma czarne włosy do ramion, są w nieładzie, są lekko falowane. Nosi czarne body. Podkreśla ono jej kształtne piersi. Na body narzuca czarny szlafrok. Jest on zwiewny, prześwitujący, długi, do kostek. Ma paznokcie u rąk

pomalowane na czerwono, nagie nogi. Czasem jest bosa, czasem ma założone pantofle. Są czarne, puchowe. Często krząta się w tle.

### **Magdalena Osińska**

Jako Dedalus dwa, Głos Dedalusa, w audiodeskrypcji nazywana Komentatorem.

Ma zaczesane na bok czarne włosy, usta pomalowane krwistoczerwoną szminką, czarne buty. W pierwszej części spektaklu ma sztywny beret w kształcie dysku. Nosi czarny kombinezon w drobne białe kropeczki, tzw. pepitkę, czarne rękawiczki. Nosi ze sobą drewniane rozkładane krzeselko. Czasem na nim siada. W szpitalu ma narzucony niebieski uniform. W drugiej części nosi białą suknię. Rozszerza się ona od linii bioder.

### **Wojciech Dolatowski**

Jako Buck, Pielęgniarz, Niewidomy, akompaniator Molly. Ma bardzo krótkie blond włosy.

Jako Buck nosi koszulę w pionowe pasy w odcieniach beżu, pod nią biały podkoszulek, koszula jest długa, luźna. Ma czarne długie spodnie.

Jako lekarz nosi turkusowy t-shirt i turkusowe spodnie.

Jako Niewidomy nosi granatową rozpiętą marynarkę w kratę. Tworzą ją linie w kolorach czerwonym i żółtym. Ma szare eleganckie spodnie w ciemno szarą kratę, są luźne, w ręku trzyma białą laskę

Jako akompaniator Molly nosi czarny, połyskliwy garnitur.

Zawsze nosi czarne, eleganckie buty.

### **Dominika Bednarczyk**

Jako Mina. Ma blond włosy z dwoma warkoczami opadającymi na klatkę piersiową. Nosi kombinezon. Jest on lateksowy, połyskliwy. Opina on jej kształtne ciało i brzuch ciążowy dużych rozmiarów. Jej nagie dłonie mocno kontrastują z kombinezonem. Na stopach ma skórzane szpilki. Są czarne, połyskliwe. Brzuch ciążowy nie znika do końca spektaklu. Czasem ma narzucony cienki czarny, wzorzysty szlafrok.

### **Lidia Bogaczówna**

Jako Baba z mlekiem, Położna Lidka.

Jako baba z mlekiem ma blond włosy upięte po prawej i lewej stronie głowy. Upięcie przypomina baranie rogi. Ma biały sweter i spodnie. Nosi granatową torbę przewieszoną przez ramię.

Jako Położna Lidka blond włosy ma spięte w kok, na ulicy nosi beżowy płaszcz do kolan, żółtą torebkę na ramieniu, czarne spodnie. Czasem ściąga płaszcz. Ma wtedy na sobie apaszkę i aksamitną koszulę. Jest ona beżowa we wzory. Na sali szpitalnej ma niebieski fartuch z kołnierzem. Sięga jej do ud. Pod spodem ma wzorzystą koszulę w odcieniach niebieskiego. Na nogach ma granatowe spodnie przylegające do ciała, skórzane lakierki. Są czarne, połyskliwe, na płaskiej podeszwie.

### **Dominika Feiglewicz-Penarska**

Jako Haines, Polska pielęgniarka.

Ma długie włosy. Są kręcone, czarne, bujne.

Jako Haines ma czarną koszulkę na ramiączkach, czarną jeansową kurtkę, czarna spódnica, czarne, dresowe spodnie, czarne glany. Nogawki spodni schowane ma do butów.

Jako Polska Pielęgniarka nosi niebieski luźny t-shirt, niebieskie luźne spodnie, białe buty.

### **Dominik Stroka**

Jako Facet, Głos Molly, w audiodeskrypcji jako Facet.

Ma krótkie czarne włosy. W pierwszej części spektaklu nosi białą za dużą bluzę z podwiniętymi rękawami. Pod nią biały podkoszulek. Ma niebieskie spodnie, luźne, z dwoma białymi pasami po bokach, ma czarne buty z białymi sznurówkami.

W drugiej części ubrany w beżową marynarkę w kratę, beżowe spodnie garniturowe.